

KLASA 8 (część 2)

Bierzmowanie: sakrament dojrzałości chrześcijańskiej, przyjmuje się tylko raz w życiu, wyciska na duszy niezatarty znak (znamię) przynależności do Jezusa. Przez ten sakrament ochrzczeni jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są, jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronienia jej.

7. darów Ducha Świętego: 1. Dar mądrości (aby poznać i pokochać Boga). 2. Dar rozumu (aby rozumieć prawdy wiary). 3. Dar rady (aby z Bożą pomocą podejmować właściwe decyzje). 4. Dar męstwa (aby odważnie bronić wiary). 5. Dar umiejętności (aby ufając Bogu i współpracując z Nim służyć innym ludziom). 6. Dar pobożności (aby rozwijać relację z Bogiem i ludźmi). 7. Dar bojaźni Bożej (aby unikać zła nie ze strachu, ale z miłości do Boga).

Charyzmaty: szczególne dary Ducha Świętego dla dobra wspólnoty Kościoła (np. dar uzdrawiania, czynienia cudów, prorokowania, upominania, rozpoznawania duchów, dar języków).

Bierzmo: dawniej (np. w starych domach na wsi) belka podtrzymująca strop (dach) domu, stąd nazwa sakramentu w języku polskim: bierzmowanie – tak jak belka podtrzymywała dach, aby się nie zawalił, tak samo bierzmowanie ma potrzymać naszą wiarę.

Niezatarte znamię: znak na duszy (niewidzialny), otrzymujemy go podczas bierzmowania, nie można go usunąć (jak znamię na ciele, blizna albo tatuaż). Znak ten robi nam Bóg na naszej duszy (biskup symbolicznie robi znak krzyża na czole). Jak w starożytności rzymscy legionieści (prawdopodobnie) nosili tatuaże oznaczające przynależność do wojska (jednostki/oddziału), a zbiegłym niewolnikom wypalano na czole nieusuwalne znamię, tak znamię na naszej duszy oznacza naszą przynależność do Chrystusa.

Krzyżmo święte: mieszanina poświęconej oliwy (z oliwek) i balsamu (żywica lub zioła), używany przy bierzmowaniu (namaszczenie czoła). Symbolika: 1. Dawniej oliwą nacierali swoje ciała zapaśnicy, aby przeciwnik nie mógł ich chwycić i przewrócić – symbol walki z szatanem, aby nas nie pokonał. 2. W starożytności namaszczano kogoś, kto miał zostać królem – Bóg jest królem wszechświata, a my jego dziećmi, czyli książętami i księżniczkami, którzy mamy żyć na ziemi z godnością dzieci bożych. 3. Dawniej balsamowano ciała (np. faraonów), aby wyglądali na żywych/śpiących oraz stosowano oliwę przy leczeniu chorych, aby zabiżnić rany (razem z winem, którym odkażano rany), dzisiaj używamy balsamu do ciała, aby zachować zdrową skórę i młodość – symbol zdrowia na duszy (grzech to choroba duszy) 4. Mieszanina oliwy i balsamu ma ładny zapach (żywica zawiera olejki eteryczne) – symbol grzechu to brzydki zapach, a ładny zapach to znak czystości/bliskości z Jezusem, ponadto mamy roznosić wokół siebie ładny zapach (przyciągać zapachem, czyli przyciągać innych do Chrystusa, dawać świadectwo swojej wiary).

Uderzenie w policzek: najpierw był to znak (pocałunek) pokoju, który potem został zamieniony na symboliczny gest uderzenia w policzek wzięty z obrzędu pasowania na rycerza w średniowieczu. Jest oznaką dojrzałości, pełnoletności, przypomnieniem o obowiązkach rycerskich. W obecnych czasach zastąpiono go dialogiem z biskupem („Pokój z tobą”, „I z Duchem twoim”).

Imiona Ducha Świętego: Pocieszyciel (umacnia w wierze uczniów po wstąpieniu Jezusa do nieba), Paraklet (z jęz. greckiego: adwokat, obrońca), Nauczyciel, Duch Prawdy (przypomina i podpowiada, co robić/mówić, aby dawać świadectwo swojej wiary).

Symbole Ducha Świętego: gołębica (np. chrzest Jezusa), żywa woda (wyptywająca z boku Jezusa po śmierci), powiew wiatru, płomień ognia (np. w Wieczerniku), balsam (przy namaszczeniu), pieczęć/znamię, palec, włożenie rąk (np. przez Apostołów, którzy udzielali Ducha Świętego).

Owoce Ducha Świętego (List św. Pawła do Galatów 5, 22-23): miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć, życzliwość, wierność, łagodność, opanowanie, czystość.

Obrzędy bierzmowania (proszę na pamięć nauczyć się słów zaznaczonych na czerwono):

Po Ewangelii następuje przedstawienie kandydatów do bierzmowania. Biskup pyta młodzież: Droga Młodzieży, powiedzcie przed zgromadzonym tu Kościołem, jakich łask oczekujecie od Boga w tym sakramencie?

Kandydaci: Pragniemy, / aby Duch Święty, którego otrzymamy, / umocnił nas do mężnego wyznawania wiary / i do postępowania według jej zasad.

Wszyscy: Amen.

Po kazaniu, odnowieniu przyrzeczeń chrzcielnych, modlitwie i włożeniu rąk kandydaci podchodzą do biskupa, świadek kładzie prawą rękę na ramieniu kandydata, kandydat daje kartkę z imieniem, biskup kreśli znak krzyża na czole kandydata i mówi:

Biskup: [Imię], przyjmij znamię daru Ducha Świętego.

Bierzmowany: **Amen.**

Biskup: Pokój z tobą.

Bierzmowany: **I z Duchem twoim.**

Opis zesłania Ducha Świętego: proszę uważnie przeczytać opis w Piśmie Świętym (Dzieje Apostolskie, cały rozdział 2) i umieć go streścić. Dodatkowe informacje do opisu:

Pascha – (z hebrajskiego: przejście) święto na pamiątkę wyprowadzenia Żydów przez Mojżesza z niewoli egipskiej, przejście przez Morze Czerwone do ziemi obiecanej.

Pięćdziesiątnica – 50 dni po święcie Paschy, jest to święto żniw, święto zawarcia przymierza Boga z Narodem Wybranym (nadanie 10 przykazań), w tym dniu 7-letni chłopcy żydowscy rozpoczynali czytanie i naukę Biblii (Prawa).

Wszyscy razem w tym samym miejscu – 12 Apostołów i Maryja w Wieczerniku (tam, gdzie odbyła się ostatnia wieczerza Apostołów i Jezusa przed Jego śmiercią krzyżową) w Jerozolimie.

Wszystkie narody pod słońcem – cały świat, czyli w tamtych czasach chodziło o narody Imperium Rzymskiego (obszary basenu Morza Śródziemnego: południowa Europa, północna Azja, Bliski Wschód), narody podbite przez Aleksandra Macedońskiego, narody ościenne i barbarzyńskie, nie znano wówczas innych narodów i kontynentów (np. Ameryki).

Prozelici – poganie nawróceni na judaizm (religię żydowską).

Trzecia godzina dnia – godz. 9 rano.

Co wiesz na temat swojego świętego patrona, którego imię otrzymałeś/aś podczas sakramentu chrztu św.?